

Utklipp fra:

Porsgrunns Dagblad

Porsgrunn

Pol. tendens: Venstre

(Se baksiden!)

22. SEP. 1960

Meninger om mangl

Kringkastingsrådet har med rette beklaget at kringkastings redaksjon hindret maleren Victor Smith i å si sin mening om Moralsk Opprusting. Dermed har ikke Kringkastingsrådet uttalt at ikke Kringkastings redaktører har full rett til å redigere det stoffet som skal sendes ut i eteren. Vi ville komme til å oppleve mye rart hvis Kringkastingen og televisjonen skulle la hvem som helst si hva som helst foran mikrofonen. NRK er et statlig organ, og det innebærer selvsagt en begrensning av ytringsfriheten. Vi ønsker en så vid ramme for ytringsfriheten som mulig, men like nødvendig som det er å redigere en avis, er det nødvendig å redigere kringkastingsprogrammene, både det vi skal se, og det vi skal høre.

Hvis redaktøren av et dagblad skulle sette på trykk alt det som blir sendt til avisen, ville han snart gjøre seg umulig i jobben. Alle aviser i dette land, politiske og upolitiske, arbeider etter bestemte linjer. De behøver naturligvis ikke å være partipolitiske. Vi har kristelige aviser som har som oppgave å verne om de kristne verdier, og det stoffet som blir tatt inn, blir vurdert ut fra bladets målsetting. Med pressfrihet og ytringsfrihet mener vi ikke at vi har rett til å få offentliggjort våre meninger i pressen eller kringkastingen, — men at vi har anledning til å skrive eller si hva vi mener — under ansvar.

Blir vi nektet spalteplass i en avis, kan vi gå til en annen redaktør. Men når det gjelder kringkasting og TV, har Staten monopol på disse organer. Følgelig må NRK ikke få en snever og langt fra partipolitisk redaksjon. Det er grunnen til at vi har fått Kringkastingsrådet som kan vurdere de anklager som fra tid til annen blir rettet mot redaktørene i NRK. Ingen redaktør er ufeilbarlig. Og sjefredaktøren i NRK har et særlig stort ansvar. Vi som er lyttere eller seere, har heldigvis den utveien at vi kan slå av apparatet når vi ikke liker et program.

Nat; onen

X	Firda Tidend, Sandane	Senterp.
	Fiskaren, Bergen	
	Fjordabladet, Nordfjordeid.	Venstre
	Fjordingen, Stryn	Høire
	Flekkefjordsposten	Høire

20. SEP. 1960

Balanse eller slagside?

Formelt set var vel kringkastingsrådet i sin gode rett når det handsama den såkalla Smith-saka isolert. Men det ville likevel vore klokt om rådet samstundes hadde gjeve uttrykk for forståing av at denne saka må vurderast i samanheng med ymse andre ytringar og ovringar i kringkastingsprogramma. Det ville reinska lufta noko meir og skapt større tiltru til at rådet har vilje og evne til heilt ut å oppfylle sine plikter som kontrollorgan over den daglege programleiinga i eit så viktig spørsmål som ytringsfriheten i kringkastinga er.

Her er det nemleg spørsmål ikkje berre om kor langt ytringsfriheten skal tøyast for den enskilde talaren og i dei enskilde programma. Det er minst like viktig, ja, enno viktigare, å vere vakne for at ein så langt råd er syter for ein objektiv balanse mellom motsette syn. Med andre ord: passa på så kringkastingsprogramma i si daglege teneste og over eit lengre tidsrom ikkje oppviser slagside til den eine eller andre kanten.

Kringkastingsrådet har plikt på seg til å seie frå når balansen mellom meinnigar blir skipla i programverksemda. Den sida av Smith-saka har rådet i kommunikeet sitt ikkje gått noko inn på. Endå det var all grunn til å gjere det. Difor er det mange som sit att med eit inntrykk av at kringkastingsrådet i denne saka har stukke tunga ut av vindauga. Eller meir endefram sagt: Det har ikkje gått lenger enn det var pukka nøydt til.

Omkring Kringkastingsrådets avgjørelse i saken Victor Smith - NRK

28-02-047

For at rådet var nøydd til å gjere noko med den skandalause «sensureringa» av kunstmålareren Victor Smith si fjernsyntale, var då heilt sjølvsgt. Det skulle berre mangle det ikkje hadde gjort det! Det er ille nok at ein mann blir nekta å ta med i si tale ein stutt setning med appell om «moralsk opprustning» for ein fåtalig fjernsynsflokk. Men reint spinngalen blir ei slik sensurering når ein professor like etterpå for eit stort lyd radiopublikum får sleppe til med eit rasande åtak på nett den same «moralske opprustninga». Då er vi vitne til ein så skrikande skort på balanse mellom motsette meininger at kringkastingsrådet forsømer si plikt ved ikkje å ta det med i vurderinga i sin dom om Smith-saka.

Slikt er kleint skikka til å skape tiltru til rådet sin objektivitet. Og det er så mykje meir å klage avdi det blir fleire og fleire kringkastingslydarar som tykkjer at det også på andre måtar er noko skralt med meiningsbalansen i kringkastingsprogramma i det heile — at det tvert om blir ei stendig tydelegare slagside, ikkje minst i dagsnytt-tenesta. Før eller seinare blir kringkastingsrådet nøydd til å drøfte dette med balansen på eit langt breiare grunnlag enn det var viljug til i Smidt-saka.

O. B.